



دو داستان یک شهر:

لندن در نمایشنامه‌ی کیمیاگر اثر بن جانسون و شعر لندن نوشته‌ی

ساموئل جانسون

فرزاد بوبانی^۱

چکیده:

این مقاله، با اتخاذ روشی توصیفی-تحلیلی، بر آن است تا بازنمایی‌های لندن در نمایشنامه‌ی کیمیاگر نوشته‌ی بن جانسون در اوائل سده‌ی هفدهم میلادی و شعر بلند لندن، اثر ساموئل جانسون در اواسط سده‌ی هجدهم میلادی، را بررسی کند. کیمیاگر بن جانسون هجویه‌ای بر زندگی در لندن است که زادگاه نمایشنامه‌نویس بود. به همین سان، در شعر ساموئل جانسون، لندن، به دلیل آنچه شاعر انحطاط اخلاقی، آشفتگی و زوال ارزش‌ها در آن شهر می‌داند، مورد انتقاد قرار می‌گیرد. با این وصف، چنین می‌نماید که هر دو نویسنده، در عین حال، مجذوب زندگی در لندن بوده‌اند: علاقه‌ی بن جانسون به لندن از فهرست اسامی محله‌ها و بخش‌هایی از شهر که وی در خلال نمایشنامه به دست می‌دهد هویدا است و ساموئل جانسون نیز اندک‌اندک آن‌چنان به لندن خو می‌کند که آن را شهری می‌خواند دربردارنده‌ی «هر آنچه زندگی می‌تواند ارزانی دهد».

واژگان کلیدی: لندن، فضای شهری، هجویه، فضای اخلاقی، بن جانسون، ساموئل جانسون.

^۱ استادیار بخش زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه گیلان، رشت